

شده‌اند. در ادامه دو کتاب در موضوع عاشورای ۶۱ هجری هستند و برایتان معرفی کرده‌ایم. کتاب‌هایی که هر کدام در موضوع خود از زمرة آثار موفق محسوب می‌شوند و خواننده را مطالعه تاریخ دلزده نمی‌کنند. این ویژگی دو کتابی است که در این گزارش به آنها اشاره کرده‌ایم.

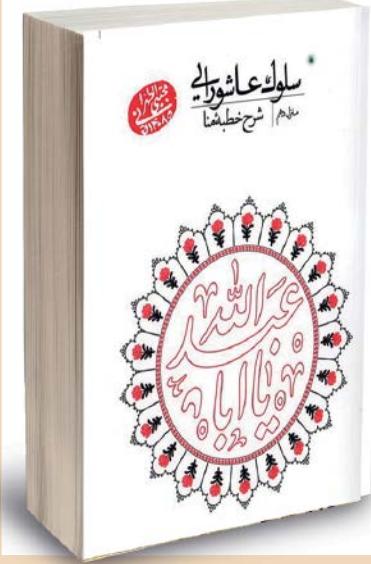
راهنمای خوبی برای درک وضعیت عاشورای ۶۱ هجری هستند و می‌توانند ما را در موقعیت بهتری از اطلاعات قرار دهند. در واقع با کتاب‌ها می‌توان دانسته‌های خود را مستند کرد و از بابت آنها باوری که به آنها داریم مطمئن باشیم. کتاب‌هایی که هم از رو داتفاقات حرف زده‌اند و هم از شرایطی که منجر به اتفاق

مال عاشوراچه می‌دانیم؛ درباره حرکت امام حسین(ع) چقدر اطلاعات داریم؟ وقتی می‌خواهیم درباره این ماجرا حرف بزنیم چقدر متکی بر شنیده‌ها و چقدر متکی بر مطالعات مان هستیم؟ کتاب‌ها

مصطفی وثوق کیا
روزنامه‌منکار

پشت پرده عاشورا

«من برای اصلاح امت جدم قیام کردم»، «من برای احیای امر به معروف و نهی از منکر قیام کردم» و... جملاتی است که در بیان اهداف قیام حسینی از زبان سیدالشہد(ع) مطرح می‌شود. جملاتی که در روزهای عزاداری و بزرگداشت این حمامه نیز بر در و دیوار نصب شده و به عنوان اهداف این حرکت اصلاحی و احیاگر اسلام بیان می‌شود. اما این پرسش مطرح است که ریشه‌های این قیام چه بود و چه اتفاقاتی در جامعه افتاده بود که اباعبدی...الحسین(ع) دست به این حرکت زدند. این در حالی است که پیش از ایشان دو امام دیگر نیز بوده‌اند، ولی این قیام در نوع خود حرکتی رو به جلو و تاریخ ساز محسوب می‌شده که نه تنها ساقه نداشته، بلکه ثمره آن تا امروز دیده می‌شود و درخت اسلام را مدام العم آبیاری کرده است. در این زمینه نیز ماجرا می‌جنگد. نقل‌های شفاهی چیزی باید درباره انگیزه‌های قیام نمی‌دانیم و وقتی سخن از اصلاح امت پیامبر(ص) توسط امام حسین(ع) می‌شود مدعی شود جزئیات زیادی از آن نمی‌دانیم و وقتی حرف از امر به معروف و نهی از منکر توسط ایشان می‌شود مدامنه‌های آن رانی بینیم و احتمالاً چون به امام حسین(ع) و حرکتشان ارادت داریم خیلی دنبال اصل قصه نمی‌رویم و به همین مقدار راضی می‌شویم و گذشت می‌کنیم. در واقع باز هم فرهنگ شفاهی غلبه دارد و ما بر اساس شنیده‌ها از انگیزه‌ها و اهداف این حرکت مهم تاریخی حرف می‌زنیم و یاد می‌کنیم و خودمان را با آن‌کام مکتب در گیر نمی‌کنیم. مرحوم آیت...آقا مجتبی تهرانی در سلسله سخنرانی‌هایی با محویت «سلوک عاشورایی» تلاش کرده‌اند تامیانی، اهداف، انگیزه‌ها و علل این قیام را تشریح کنند و مؤسسه تنظیم و نشر آثار ایشان نیز آنها را به صورت متن مکتوب درآورده و با مستند کردن سخنان و پانوشت‌زدن بر آنها در واقع اثرباری اهل تحقیق فرمایند تا مخاطب با زبان ساده به علل و انگیزه‌های این قیام پی برد و با آن آشنا شود. جلد دهم یا همان «منزل دهم» این مجموعه شرحی است بر خطیه‌منا که امام حسین(ع) آن را پیش از مرگ معاویه در منا ایراد کرده بودند و مخاطب آن نیز بزرگان و نخبگان جامعه آن روز بوده است. مرحوم آیت... تهرانی در این کتاب زمینه‌های بیان این خطیه از سوی حسین بن علی(ع) و ممحورهای آن را تشریح کرده و نشان داده‌اند که این سخنان در چه شرایط بیان شده‌اند. در واقع این کتاب نشان می‌دهد شرایط جامعه در موقعیتی که معاویه در قید حیات بوده به چه شکلی بوده و با جانشینی بزید به چه شکلی در آمد که نتیجه آن متن‌های به عاشورا و قیام سیدالشہد(ع) شده است. این کتاب شرح دقیق و البته غیر طولانی خوبی برای درک شرایط زمانه امام حسین(ع) است که به مخاطب کمک می‌کند راحت‌تر در جریان اتفاقات کربلای ۶۱ هجری قرار بگیرد.

هم قدم با کاروان سیدالشہد(ع)

«ما مردمی با فرهنگ شفاهی هستیم» احتمالاً این جمله را بارها از زبان افراد مختلف شنیده و به عمق آن پرده یابنده‌ایم و بتفاوت از کنارش رد شده‌ایم. ما مردمی هستیم با فرهنگ شفاهی در واقع گویای این واقعیت است که ما کمتر به متن مکتوب رجوع داریم و دانسته‌هایمان بر اساس شنیده‌هایمان است. شاهد این حرف هم قوت داشتن شایعه در میان ماست. در واقعه آن قدر که به شایعه و نقل‌های شفاهی به‌هامی‌دهیم به نقل‌های رسمی و دقیق ارزش نمی‌گذاریم و این مساله هم برای امروز و دیروز نیست و ریشه در تاریخ ما دارد. در واقع این یک رفتار تاریخی است که تبدیل به یک فرهنگ شده است. در ماجراهای عاشورا هم این ماجرا صادق است. حتماً از خودتان می‌پرسید یعنی ما درباره قصه کربلا به شایعات بیشتر داریم می‌زیم تا نقل‌های معتبر و رسمی که باید گفت نه به این معنا، در واقع ما اطلاعات مان از ماجراهای شهادت سیدالشہد(ع) و یارانشان آن قدر که می‌توانی بر نقل‌های شفاهی است، می‌توانی بر نقل‌های مکتوب و مستند نیست. آن قدر که از عبارت «شنیده‌ام» در مکالمات مان استفاده می‌کنیم از عبارت «خوانده‌ام» استفاده نمی‌کنیم. در واقع ما بیشتر آن چیزی که درباره عاشورا و سال ۶۱ هجری و گوдал قتلگاه استفاده نمی‌کنیم. در واقع می‌بینیم فرهنگ شفاهی و اتفاقات منتهی به معنایی بی‌اعتباریا محکم نبودن سخنان گفته شده بروی مستند خودمان است. این حرف به معنایی بی‌اعتباریا می‌گوییم فرهنگ شفاهی! منابر نیست، بلکه نکته این است که ما آن قدر که روی شنیده‌های خود پافشاری می‌کنیم روی خوانده‌های خود استوار نیستیم، چون اغلب چیزی در چنته نداریم. باز هم تأکید می‌کنم نقل قول‌های منبرها آن هم منابری که ساعت‌های باری یک جلسه یک ساعته آن مطالعه شده، غیرمعتبر نیستند، بلکه حرف از یک فرهنگ است که به آن می‌گوییم فرهنگ شفاهی!

حالا برای این که از این به بعد مقداری هم روی عبارت خوانده‌ام تاکید کنیم یک کتاب روان و ارزشمند معرفی می‌کنم تا در ماجراهای تاریخ کربلا دقت بیشتری صرف کنیم و بیشتر بخوانیم. آینه در

کربلاست. «پژوهشی نور ماجراهای عاشورای حسینی» است که دکتر محمد رضا سنگری آن را تالیف کرده و باید آن را یک روایت تاریخی از این واقعه برشمرد که مؤلف کوشش کرده با استفاده از منابع متعدد روایتی جامع از ماجراهای قیام سیدالشہد(ع) ارائه کرده و هر خواننده‌ای بتواند با آن ارتباط برقرار کند. سنگری در این کتاب به همین وجه پیچیده و دشوار سخن نگفته است. کتابی که علاوه بر جامعیت و مستند بودن، زبان ساده آن جلب توجه می‌کند و برخلاف کتب هم‌سنگ خود از زبان سنگین و دشوار مرسوم در این میان این قبیل آثار، در آن استفاده نشده است. این کتاب از پیش از مرگ معاویه آغاز می‌شود و قدم به قدم با زمان پیش می‌رود.

